

den gamle Tekst i denne Bevilling, idet efter min Mening den Forskellighed i Forholdene paa Landet og i Hovedstaden, som i sin Tid har begrundet den, fremdeles uforandret er til Stede.

Patursson: Jeg skal tillade mig at udtale en Tak saavel til den højtærede Justitsminister som til Finansudvalget for de ganske betydelige Bevillinger, der under Nr. 92 og Nr. 202 ere foreslaaede for Færøerne. Det første af disse Forslag angaar et 5-aarigt Tilskud paa 11,000 Kr. aarlig til Dampskibsfarten mellem Øerne. Opgaven er overtagen af Selskabet Mortensen i Trangisvaag, dog paa den Betingelse, at Selskabet har Lov til at sætte Passager-taksten op med 25 pCt. Lagtinget har anbefalet Forslaget, og jeg kan ogsaa anbefale det. Nu er Forholdet det, at Farten mellem de forskellige Øer deroppe ikke fuldt kan tilfredsstilles af det ene Dampskibsselskab, idet det ikke ofte nok kan faa Lejlighed til at anløbe de forskellige smaa Bygder, der findes der. For at Forbindelsen mellem Øerne kan blive fuldt tilfredsstillende, vil man vistnok efterhaanden komme til at benytte mindre Motorbaade, særlig om Sommeren. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at Postvæsenet for kort Tid siden har ladet Post udgaa fra Thorshavn, Trangisvaag og Klaksvig, om Sommeren en Gang om Ugen, om Vinteren en Gang hver 14de Dag. Derved har man faaet en bedre Forbindelse end hidtil og et godt Supplement til den Forbindelse, der her er Tale om. Men en Gang i Sommer blev man fra Hovedpostkontoret i Thorshavn gjort opmærksom paa, at disse Postbaade ikke kunde medtage Fragtgods og heller ikke Passagerer. Det forekom Befolkningen noget uheldigt, og der blev rettet Forespørgsel til Postvæsenet, om det ikke kunde ændres. Men saa vidt jeg ved, var der, da jeg rejste fra Færøerne, ikke kommet nogen Ændring i Forholdet. Jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Indenrigsminister, om der ikke kunde ske den Ændring, at Postbaadene ogsaa kunde medtage Gods og Passagerer.

Ændringsforslaget Nr. 202 gaar ud paa, at der bevilges 60,000 Kr. til et Tuberkulosesanatorium paa Færøerne. Det er jo en ganske betydelig Bevilling, som jeg ved, at Lagtinget vil sætte overordentlig stor Pris paa, og jeg kan i denne Forbindelse nævne, at saa snart dette bliver bekendt, vil der blive indkaldt til ekstraordinært Lagting i April Maaned for at forhandle om, hvad der skal foretages med

Bygningsarbejder, og hvorledes det andet Tilskud, der endnu er nødvendigt, skal faas ind. Hvad der medvirker til, at vi paa Færøerne kunne bygge dette Sanatorium, er den heldige Omstændighed, at Nationalforeningen har stillet sig meget velvillig til Sagen og lovet at stille et ganske betydeligt Beløb til Lagtingets Raadighed. Ved disse Midler fra Nationalforeningen og de Midler, som her velvilligt fra Statskassens Side tilbydes, vil Lagtinget være i Stand til at bygge den kostbare Bygning, der er beregnet til at skulle koste 120,000 Kr. Jeg synes, det er en ganske betydelig Sum for en Bygning, som kun er beregnet paa 30 eller maaske 40 Senge. Men da de sagkyndige, som have undersøgt Forholdet, ikke mene, at det kan gøres billigere, da der er en betydelig Fragt til Færøerne, saa bøjer jeg mig for Sagkundskaben og skal saa kun gentage min dybtfølte Glæde over den Velvillie, der her er bleven udvist overfor de to Forslag til Færøerne.

K. M. Klausen: Jeg kan ikke føle mig tilfredsstillet ved det Svar, jeg fik fra den højtærede Justitsminister. Han sagde, at denne Bevilling er given særlig for at faa Sygeplejersker uddannede. Nu skal jeg ganske vist indrømme, at vi vare saa heldigt stillede ude i Brøndshøj at have en Sygeplejerske, der var uddannet. Men det er jo slet ikke sikkert, at hvis vi skulde komme til at skifte og have en ny Sygeplejerske, vi da kunde faa en, der var uddannet. Det er muligt, at netop den Kvinde, Befolkningen ønskede derude, ikke var uddannet som Sygeplejerske, men at man vilde have, at hun først skulde uddannes, og saa maatte Foreningen betale derfor, hvis hun ikke selv kunde. Men der er en anden Side ved denne Sag, og det er, at det gælder ikke alene om at faa Sygeplejersker uddannede, men ogsaa om at faa dem etablerede. Det forekommer mig derfor, at der meget godt kunde være taget Hensyn dertil — naturligvis ikke i det foreliggende Tilfælde, for nu staa vi jo udenfor Loven, men jeg ønsker for Fremtidens Skyld, at vi skulle komme ind under Loven. Jeg anser det i det hele for meget uheldigt at lave saadanne Undtagelsesbestemmelser for København. Naar Staten vil yde sine Goder til Befolkningen, bør den ikke undtage visse Befolkningsklasser eller visse Landstrækninger. Og naar vi her undtage hele Hovedstaden, vil det sige, at vi unddrage godt $\frac{1}{5}$ eller $\frac{1}{6}$ af Landets Befolkning fra at kunne faa Del i de Goder,